

Euangelium.

IX

Men iach sågher idhē / ath för huart och it fåfengt oordh som mēnistio nar tala / skola the göra råkenscap på doma dagh / ty ath aff thin oordh skal tw bliffua retferdugh hollē / och aff thin oordh skal tw wardha för-

Mar. viij.
Lu. xij.

Thå fråghade honō noghra vthaff the scriffelårdhe / och (dōmd. the phariseer / och sadhe / Meyster wij wiliom see teekn aff tich / Swaradhe han och sadhe / Thetta wrānga och eebråkirska slectit söder effter teekn / och thy skal intit teekn gessuas / annat än Jone prophetes teekn / ty ath likawist som Jonas war j tree daghar och j tree nåtter j hwalstfens bwē / så skal menniskiones son wara j tree daghar och j tree nåtter j iordhēne / The Niniuitiske men skola stå vpp på domen medh thetta slectit / och fördōma thz / ty the båttradhe sigh effter Jone predican / och sy / här är then som mera är än Jonas / Srotningen aff södherlanden skal stå vpp på domē medh thetta slectit / och fördōma thet / ty hon kom frå ytersta landzskapē / till ath höra Salomonis wijsdooom / Och sy / här är then som är mera än Salomon.

Jone. ij.

iii. Reg. r.

Når then fwle anden är vthfaren aff menniskione / så wandrar han genom the rwm som torr äro / söder effter hwilo och finner ingen / Så sågher han / Jach will kōma igen j mit hws ther iach vthgick / och når han kommer finner han thet toomt / och reent sopat / och prydt / Så går han bortt och tagher siw andra andar till sigh / the som wårre äro än han sielssuer / och går så ther in och boor ther / så bliffuer then mēnistio nes sista wårre än thet första / Så wardhē och tillgångades medh thet ta wronga slectit.

Mar. iij.
Lu. viij.

Vedh han än nw taladhe till folkit / Sy hans modhē och brōdhra sto dho utan före och wille tala medh honō / Thå sadhe en till honom / Sy thin modher och thina brōdher stå vte och wilia tala medh tigh / Thå swaradhe han och sadhe till then som honō bodhadhe / Huilkin är min modher / och huilka äro mina brōdher? Och råkte vth handena åt sina läryügar och sadhe / Sy min modher och mina brōdhra / Ty ath hwar och en som gör min fadhers wilia / som är j himblomen / han är min brōdher och syster och modher.

Trattonde Capitel.

Då then daghen gick Jesus vth aff hwset / och sat vth medh haffuet / och ther försambladhes mykit folk till honō / så ath han steegh vthi it skip / och satte sigh / och alt folkit stodh på strandena / och han sadhe thm mong ting medh lijknisse seyandes / Sy en sådhismā gick vth och skulle säå / och når som han sådde föll sompt wedh wāghen / och kōmo foghlana och åto thz vpp / Sompt föll på stendōren ther thet hadhe icke mykin iordh / och gick snart vpp / ty thet hadhe icke diwpa iordh / men når solen gick vpp / förbrānde thet / och effter thet hadhe inga rōter torkadhes thet bort / Och sompt föll ibland tōrne / och tōrnebuskana vpwārte och förqueffde thz / och sompt föll j godha iordh och giordhe fruct / sompt hundradhe fält / sompt sextiyofalt / och sompt trätiyofalt / huilkin som haffuer öron till ath höra han höre.

Lu. xij.
Mar. iij.

Thå stighw hans läryügar fram / och sadhe till honō / Swi talar tw them till medh lijknisse? Thå swaradhe han them och sadhe / Idher är giffuit ath weta himelrikes lönlighet / Men them är thet icke giffuit / Ty huilkin * som hafuer / honō skal gesuas / och han skal wardha nooch

B iij haffuandes

* som haffuer zc.
Ther gudz oordh anāmat och förstōndit war dher ther förkofrar thz sigh / och förbåttrar mēnistiona / men ther thz ecke anāmat eller förstōdit wardher / thz förar ghas mēnistian.